

[Jørgen Gram.]

synes, det er stærkt nok, at Kartoffeleksportudvalget skal staa med denne Beskyldning hæftet paa sig.

Paa mit direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem om konkrete Eksempler fik jeg ikke noget som helst Svar. Man kan ikke fremsætte saadanne stærke Angreb paa maa og faa, man maa have Papirerne i Orden, og jeg maa anmode om, at man kommer frem med dem. I øvrigt har jeg fra forskellige Udvalg Eksempler paa, at private Eksportører direkte er gaaet til udenlandske Aftagere og har gjort dem opmærksomme paa, at de, hvis de købte hos private Eksportører, kunde faa samme danske Varer til langt billigere Priser, end de nu maatte betale. Det tjener ikke Landets Interesser. Alle Tilfælde, hvor det kan paavises, at Eksportørerne staa i Vejen for Landets Interesser, at Mulighed for Eksport ikke udnyttes, bør komme frem, enten offentligt eller til Ministeren, der har Ansvaret for disse Udvalg; saa han kan undersøge dem og bedømme dem. Først da er der nogen Bund i det.

Røhr Lauritzen: Jeg kan slutte mig til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser vedrørende Eksportudvalgenes Arbejde. Man kan i det store og hele sige, at disse Udvalg har arbejdet godt. Der er sikkert ingen i dette Land, der har Lyst til at opretholde dem længere end højest nødvendigt, og jeg har heller ikke fra Landbrugsorganisationerne hørt om Utilfredshed med Arbejdet i Udvalgene. Der er det gode ved dem, at det er Landbrugets egne Repræsentanter, Repræsentanter for Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger, der sidder i disse Udvalg, og Organisationerne har vel nok dertil valgt de Mænd, der har mest Indsigt og Interesse for Arbejdet, og de har i Forbindelse med de handelskyndige gjort Arbejdet saa godt som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsens Kritik af Kartoffeleksporten var meget letkøbt. Det er ingen Sag at faa Tilbud om Aftagning af Kartoffler; det kan man sagtens faa fra den store Verden. Men hvad Realitet ligger der bag dem? Hvad skal der ydes til Gengæld? Jeg har i de mange Aar, jeg har siddet i Kartoffeleksportudvalget, ikke set, at private har kunnet komme med bedre Tilbud, naar de blev undersøgt, end dem, man har kunnet skaffe sig gennem de handelskyndige Medlemmer, som Udvalget under sit Arbejde har støttet sig til. At der var noget kedeligt med Eksporten i Foraaret, rammer ikke Kartoffeleksportudvalget. Vi

har kunnet sælge de sidste Kartoffler, vi havde, til en god Pris ved Eksport til England, og jeg mener, at Kritikken heller ikke rammer Landbrugsministeriet. Jeg tror, at Ministeriet godt havde villet gaa med til denne Eksport til England, men Modstanden stammer fra Handelsministeriet, det kan jeg lige saa godt sige rent ud. Handelsministeriet ønskede, at Kartofflerne skulde gaa andetsteds hen, fordi man dér kunde faa ønskede Varer. Det gjorde, at vi maatte sælge Kartofflerne 4 Kr. billigere pr. Tønde, og det drejede sig om 30 000 t, 300 000 Tdr., og saa kan enhver regne ud, hvad de 4 Kr. Tønden har kostet Landbruget, 1,2 Mill. Kr. Man maa saa haabe, at det øvrige Samfund paa anden Vis har faaet Kompensation for det Tab, Landbruget herved led. Det var ikke Kartoffeleksportudvalgets Skyld, tværtimod. Det er ganske urimeligt af de ærede Medlemmer at fremstille det, som det er sket her i Tinget. De burde rette deres Bebrejdelser derhen, hvor de retteligt hører hjemme.

Peder Jakobsen: Jeg forstaar ærlig talt ikke, at de ærede Medlemmer Hr. Røhr Lauritzen og Hr. Jørgen Gram er saa store Forsvarere af disse Eksportudvalg, som de viser sig at være. Jeg troede, at de var Repræsentanter for et Parti, der kæmpede for det private Initiativ og for den størst mulige Frihed. Det er det eneste, jeg forlanger. Kunde man dog ikke i en Lovgivning som denne faa indført det modsatte af det Princip, vi maatte gaa med til i Fjor, altsaa at de private Eksportører, som har et større Udsyn end den almindelige jævne Mand, faar Ligeret med Statens Eksportudvalg, saa der kan blive Konkurrence. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad man skrev i Betænkningen i Fjor. I Betænkningen staa der: For saa vidt Ministeren skønnede, at nye Eksportører kunde fremskaffe nye og bedre Aftaler for Landbrugsprodukter inden for Mulighedernes Række, maatte der tages Hensyn til disse. Altsaa, de nye Eksportører skulde prøve at skaffe bedre Muligheder for Afsætning, men hvordan skal det praktiseres, naar Eksportudvalgene siger, de kan overhovedet ikke komme til at deltage i Eksporten. Derfor siger jeg til den højtærede Minister, naar han spørger, hvorledes man skal bære sig ad, naar man sælger Varer, som Staten maa gøre: Skulde man ikke prøve at give den private Mand Chancen og give ham Ligestilling med Eksportudvalgene? Det er det eneste, vi forlanger.

Oplysninger angaaende Hesteeksportudvalget skal det ærede Medlem Hr. Jørgen